

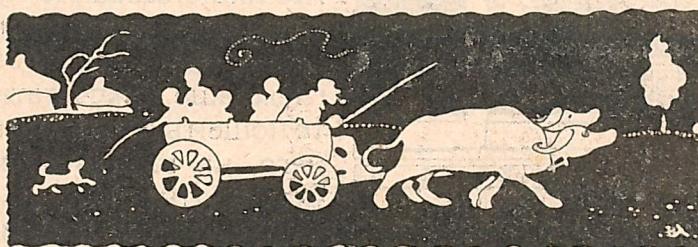
рано. Татко видѣлъ, че скоро ще умре, та решилъ да го отнесе при препаратора и после да накичи стаята ни съ него.

И ето го сега, смелиятъ и гордъ соколъ разперилъ криле готови се за дълъгъ пътъ. Но той никога нѣма да полети. Години ще минатъ, и крилете му все тѣй разперени ще бѣдатъ, и очите му все тѣй отправени къмъ изтокъ ще останатъ...

И всѣка сутринь ще изгрѣва слънцето, но оня радостенъ смѣхъ никога вече нѣма да се чуе...

„Соколче, соколче, не плаши се, соколче!.. Бати ще ти донесе месце отъ крехко теленце, отъ сладко агънче...“

Добри Немировъ.

НА ГРОЗДОБЕРЪ.

Лѣгайте си вече! Утре рано, рано,
Преди още свѣтло вънъ да е станало,
Всички въвъ колата батю ще ни вози.
Лѣгайте си рано! Утре сме на лозе!

Нека да разправя баба, че отъ западъ
Вѣтъръ вѣй, че вече едри капки, капятъ,
Щѣло дъждъ да рукае, и че калъ ще бжде;
Баба нека дрѣнка, нека да си сѣди.

Ако дъждъ пороенъ тази вечеръ падне,
Утре ще е свѣжо, утре ще е хладно,
Ще блестятъ въ зелени капчици листата,
Гроздeto ще свѣти, като че отъ злато.

Лѣгайте си вече! Утре рано, рано
Трѣгваме къмъ нашто лозе необрано,
Слънцето въвъ пътя нека ни огрѣе,
А пѣкъ баба своята пѣсень да си пѣе!

Н. Фурнаджиевъ.